

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

det høje Folketing, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse i det høje Landsting.

P. C. Petersen: Jeg er i det heldige Tilfælde, at mit Parti kan anbefale dette Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister nu har gjort Rede for. De Foreninger, der her er Tale om, er jo dannet paa et helt andet Grundlag end dem, man kalder Husmændenes Driftslaane foreninger. Ude i Landet kalder man populært de Foreninger, som Lovforslaget omhandler, for Gaardmændenes Driftslaane foreninger for at betegne de to Foreningers forskellige Maade at virke paa.

At Staten nu gaar ind for Dækning af et Beløb paa indtil 1½ Mill. Kr. af disse Driftslaane foreningers Underskud, synes jeg er en udmærket Foranstaltning, og jeg vil takke den højtærede Minister, fordi han har fremsat det foreliggende Lovforslag.

I det andet høje Ting har alle de fire store Partier været enige og har stemt for Lovforslagets Vedtagelse. Jeg tænker, at det samme vil ske i det høje Landsting, og at Lovforslaget kan føres uændret gennem Tinget uden Udvalgsnedsættelse.

Møller Nørgaard: Jeg vil begynde med at sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale det foreliggende Lovforslag om Tillæg til Lov om Driftslaane foreninger for Ejere og Brugere af Landejendomme. Som den højtærede Landbrugsminister nævnte, gaar den nugældende Lov af 1928 ud paa at stille 12 Mill. Kr. til Raadighed som Laan til Landbrugere, som derved paatager sig et solidarisk Ansvar.

Saaledes som Forholdene har ligget inden for Landbruget i Tiden, siden den nugældende Lov traadte i Kraft, er det ikke vanskeligt at forstaa, at mange Landmænd ikke har set sig i Stand til at opfylde de Forpligtelser, de paatog sig, da de blev Medlemmer af en Driftslaane forening. Stillingen er da ogsaa i Dag den, at saafremt det solidariske Ansvar skal gøres effektivt, vil det resultere i, at mange Landmænd bliver ruineret, maa gaa fra Hus og Hjem. Det er min Opfattelse, at mange kan klare deres eget Laan, men hvis de yderligere skal klare de solidariske Forpligtelser, som den gældende Lov paa byder, kan de umuligt klare sig økonomisk.

Jeg vil gerne nævne et Eksempel, som viser, hvordan Forholdene i det hele er;

det er fra Hjørring Amt, hvor jeg er ret godt kendt. Oppe i Hjørring Amt blev der i Henhold til Loven af 1928 oprettet 16 Driftslaane foreninger. For to af disse Foreningers Vedkommende var de fleste af Foreningens Medlemmer større Landbrugere, kun ganske faa var mindre Landbrugere, og i Øjeblikket staar vi over for dette, at Laanene til de større Gaarde for længst er tabt, en Del af Medlemmerne er gaaet fra deres Gaarde, andre har faaet Akkordlaan og Saneringslaan, og ret store Beløb er blevet overført til Kontoen for solidarisk Hæftelse. Der er saaledes kun nogle faa af de mindre Landbrugere tilbage, og de kan, saa vidt vi kan se, nok klare deres egne Laan, men skal de ifølge den solidariske Forpligtelse ogsaa svare til de tabte Laan, vil det betyde store økonomiske Vanskeligheder for dem — for ikke at sige Ruin.

Det Lovforslag, der her er til Behandling, vil, saafremt det bliver vedtaget — og det tør man formode efter den Modtagelse, det har faaet — bøde en Del paa disse uheldige Forhold, og jeg vil gerne bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak, fordi han har fremsat Lovforslaget. Det *kan* ikke skjules — og det *skal* heller ikke skjules —, at den Hjælp, der tilbydes Driftslaane foreningerne gennem det foreliggende Lovforslag, vil komme en Del Landmænd til gode, og ikke mindst dem, der har paataget sig de store solidariske Forpligtelser. Derfor vil jeg gerne bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak for Forslaget, som det er forelagt her i Dag.

Lovforslaget gaar jo — som allerede nævnt — bl. a. ud paa, at Landbrugsministeren bemyndiges til i Samraad med Finansministeren og efter Forhandling med de enkelte Driftslaane foreninger at afskrive et Beløb paa 1,5 Mill. Kr., helt eller delvis, af de Tab, der er lidt inden 1. Januar 1939. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket — uden at jeg skal komme nærmere ind derpaa —, at Beløbet havde været en lille Smule større, da jeg nemlig har vanskeligt ved at tro, at det kan slaa til; men jeg vil gerne tilføje, at jeg har den Tiltro til den højtærede Landbrugsminister, at han, hvis det skulde vise sig, at Beløbet, de 1,5 Mill. Kr., er for lille, vil prøve paa at faa Bemyndigelse til, at der senere kan stilles et større Beløb til Raadighed, hvis det er i høj Grad tiltrængt.

§ 2 gaar — som ogsaa nævnt af den højtærede Landbrugsminister — ud paa, at